

очица, една свѣтлина корона, коя покрыва главѣ-тъ на мухицкѣ-тъ. Оный, кой-то придива създаѣне-то на всякъ единъ работѣ, струва му ся че нѣжностъ-та глѣда рѣдомъ да и диниува великолѣпіе-то. Едно око отъ китъ или отъ филъ кога-то испытва челоуѣкъ по-дрѣбно показва такыѣ дробности, кои-то избѣгватъ отъ око-то на приглѣдателя, а тыя дробности не ся веке най-сѣтны-ты. дѣто да ся запрѣ работа-та; тыя сжщы-ты чястицы и оныя, кои-то ся съставиѣтъ, нахождатъ ся сжще въ мрѣжицѣ на око-то, въ рожнѣ-тъ очнѣ кожицѣ на една мухицѣ, и това не е ничто, нѣ на едно най-малко животно, кое-то прѣди да ся изнамѣри микроскопъ-тъ, не ся знаеше че сжществува.

Колко-то микроскопъ-тъ ся е усъвършенсвувалъ толкова челоуѣкъ-тъ е видѣлъ да ся ражда животъ-тъ по сичкы-ты мѣста. Най-малкы-ты атомы станали сж населени свѣтове, и най-малкы-ты море-та съ рыбы и сичкы-ты тыя неспрѣвидени сжщества имѣтъ си орждія, на кои-то най-малкы ты имѣ чястицы ся намиратъ точно и сързъмѣрено съ най-голѣмы животны: зашто и тыи сп имѣтъ тѣхны нужды, ползы, нравы, обычаи и боеве помѣжду си; тыи ся движѣтъ, храниѣтъ ся, завардватъ ся и раждатъ ся. И тыя имѣтъ единъ свѣтъ сжще като насъ; единъ свѣтъ, кой-то може да има отдоло другы свѣтове, както тѣхныи е подъ нашѣи.

Слѣдъ това смѣилъ ли бы нѣкой да каже че природа-та прѣнебрежава нѣкое нѣчто? Не! тя рѣдомъ е сжща-та; и единъ виръ отъ атомы смѣсено-размѣрданы съ помощъ-тъ на едно най-малко дыхаѣе, нѣмѣж никоѣмъ разликѣ прѣдъ силѣ-тъ, коя-то ги